Jo, nosaltres, ells

Un conill, una perdiu, un senglar, una guineu, un tudó no són vides i està permès ficar-los un tret. Per menjar? Per alimentar la família? No! Per esport (sembla que així li diuen). Per entreteniment d'alguns que senten plaer en l'acte de matar. Com a societat volem això? Permetre i justificar aquesta emoció en els individus? Diuen: 'S'han de controlar les poblacions', com si d''El Planeta dels Simis' es tractés i correguéssim perill que ens superessin en nombre i ens sotmetessin o foragitessin del nostre hàbitat.

Homo sapiens? La saviesa que se'ns atorga hauria de ser instrument per rebutjar tot acte cruel, salvatge i innecessari i trobar alternatives que permetin una convivència amb altres vides que també ocupen el planeta. I alternatives n'hi ha, i moltes.

No puc reflexionar més perquè no hi ha res a reflexionar. Caçar és matar per plaer, sense objectiu, i tota la resta és una distorsió de la realitat, alimentada per lobbys i governants covards.

ALBA ROIG és membre de la Plataforma Animalista Sant Cugat (PAS)

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/150778.html

Copyright 2024 Cugat.cat